

Alter Rebbe Torah Ohr - Purim

ומרדכי יצא מלפני המלך כו - And Mordechai went out from before the king

And Mordechai went out from before the king, etc.

Behold, Purim is an aspect of Yom Kippur, for Yom Kippur means "like Purim." And Yom Kippur is repentance, returning from below to above. And on Purim, it is also written, "Pur is the lot," from below to above. And similarly, on Yom Kippur, there are lots cast upon the two goats, etc. But how is it possible to ascend above? Are there not sins that create separation and prevent this? Therefore, it is said, "For Hashem—a sin offering," meaning that even the sin offering, when it ascends to Hashem, is accepted. For above, even darkness does not darken, for there, there is no darkness, as all is one there. However, while it is true that above there is no darkness, how is it possible to ascend there?

ומרדכי יצא מלפני המלך כו'. הנה פורים הוא בחינת יום הכפורים כי יום הכפורים פירושו כמו פורים. ויום הכפורים הוא תשובה ששבת ממטה למעלה ובפורים גם כן כתוב "פור הוא הגורל" ממטה למעלה וכן ביום הכפורים על שני השעירים גורלות כו'. אבל איך אפשר לעלות למעלה הלא יש עונות המבדילין ומעכבין? לזה אמר "לה' חטאת" שאפילו החטאת קשעולה לה' הוא, כי למעלה גם חשך לא יחשיך, שם אין חשך, שהכל אחד שם. אבל זה אמת שלמעלה אין חשך, אבל איך אפשר לעלות למעלה?

However, it is known that on Yom Kippur, the second Tablets were given. Therefore, Yom Kippur was chosen, and at the time of the giving of the Torah, it was stated, "Face to face, Hashem spoke with you." Yet, seemingly, does He not have a corporeal form? However, it is known that what is aligned with His will is called "face," and what is against His will is called "back." And at the time of the giving of the Torah, all of Israel's will was directed toward Him, may He be blessed, and all matters of the body were in the aspect of "back."

אבל הנה ידוע שביום הכפורים היה מתן תורה לוחות אחרונות. ולכן הוא נבחר ליום הכפורים ובשעת מתן תורה נאמר "פנים בפנים דבר ה' עמכם". ולכאורה הלא אין לו דמות הגוף? אבל הנה ידוע שהדבר שברצונו נקרא "פנים" ומה שהוא נגד רצונו נקרא "אחור" ובשעת מתן תורה היה כל רצון ישראל אליו יתברך וכל עניני "הגוף" היו בבחינת "אחור".

As our Sages said, "With every utterance [of Hashem], their souls departed," and in truth, they had bodies. However, since all matters of the body were in the aspect of "back," it was as if they had no bodies, and thus they were in the aspect of "face," as in "As water reflects a face," etc. And as it is written, "And upon the likeness of the throne was a likeness as the appearance of a man." But how can it be said that, regarding Him, may He be blessed, there is an appearance of a man?

כמאמר ז"ל על כל דבור פרחה נשמתם ובאמת היה להם גופים. אבל לפי שכל עניני הגוף היו בבחינת "אחור" ונמצא כמו שאין להם גופים, וממילא היו בבחינת "פנים", כמים הפנים וגו'. וכמו שכתוב "ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם". ואיך שיהי' אצלו יתברך "כמראה אדם"?

Alter Rebbe Torah Ohr - Purim

ומרדכי יצא מלפני המלך כו - And Mordechai went out from before the king

However, as an analogy, when a person loves his friend, his image is engraved in his heart as if his form is upon him. And now as well, every physical matter must be in the aspect of "back," as our Sages said regarding marriage: "As if he were forced by a demon." And all the more so regarding other matters.	אבל הנה למשל, כשאדם אוהב את חבירו, חקוקה צורתו בלבו כאלו צורתו עליו. ועקשו גם כן צריך להיות כל דבר גופני בבחינת "אחור", כמאמר ז"ל גבי זוג "כאלו כפאו שד". וקל וחומר אצל שאר דברים.
And not as people of the world mistakenly think, that this is a repulsive matter because immersion is required afterward. Not so! Rather, it is something great, and above as well, it is something great. And all the more so regarding eating and similar matters, that one must conduct himself as if he is forced, and not say that he simply cannot eat, etc.	ולא כמו שמדמין העולם שזהו דבר מאוס מפני שצריך טבילה אחרי זה. לא כן, כי הוא דבר גדול, וגם למעלה הוא דבר גדול. וקל וחומר אצל אכילה ושאר דברים, שצריך להיות כאלו. 'כפאו שד ולא לומר שזה אינו יכול לאכול וגו'.
And as a result, there will be "face to face." And on Purim as well, through the fact that they hanged him and his sons above fifty [cubits], as is known.	וממילא יהיה "פנים בפנים". ובפורים גם כן, על ידי שנתלו אותו ואת בניו למעלה מחמשים, כנודע.
However, it is known that every individual, both in general and in particular, always desires to cleave to the Creator, blessed be He, and strives with all possible effort, yet does not attain anything. And there are fools who fall because of this. But this is a great folly, for one must know that we cry out in exile, "For Abraham did not know us, and Israel does not recognize us," but it does not say Isaac.	אבל הנה ידוע שכל אחד ואחד, בכלל ובפרט, רוצה תמיד להדבק בבורא יתברך, ומתאמץ בכל מה שאפשר, ואינו משיג שום דבר. ויש שוטים שנופלים מזה. אבל זהו שטות גדול, כי זה צריך לדעת שאנו צועקים בגלות: "כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירונו", ויצחק לא קאמר.
And it is stated in the Gemara that in the future, Isaac will redeem us, as it is known. For previously, everything was revealed, and whatever they asked for was given to them, both materially and spiritually. And they also had prophets. And all this was because the attributes of Abraham and Israel were revealed in the aspect of "filling all worlds." Because of this, they were able to see miracles in an open manner, such as the splitting of the sea and the exodus from Egypt.	ואיתא בגמרא שיצחק עתיד לגאול אותנו, כידוע. שמקדם היה כל דבר בהתגלות, ומה שהיו שואלים היו נותנים להם, בין בגשמיות ובין ברוחניות. וגם היו להם נביאים. וכל זה הוא מפני שהיתה בהתגלות מדת אברהם וישראל בבחינת "ממלא כל עלמין". ומפני זה היו יכולים לראות נסים בהתגלות, כמו קריעת ים-סוף ויציאת מצרים.
But in this exile, "our signs we have not seen," meaning that we are unable to see the signs. Not because there are no signs, Heaven forbid, but because we are unable to perceive them. On the contrary, "these are His wonders, these are His might," etc., and "there is no longer a prophet, nor is there anyone among us who knows how long." This is	אבל בגלות הזו "אותותינו לא ראינו", שאין אנו יכולים לראות את האותות. ולא מפני שאין אותות ח"ו, אלא מפני שאין אנו יכולים לראות אותם. ואדרבא, "הן הן נוראותיו, הן הן גבורותיו" וגו', "ואין עוד נביא, ולא אתנו יודע עד מה". וזהו

Alter Rebbe Torah Ohr - Purim

ומרדכי יצא מלפני המלך כו - And Mordechai went out from before the king

because "Abraham did not know us," for You, Hashem, are our Redeemer—past, present, and future.	מפני ש"אברהם לא ידענו," כי "אתה ה' גואלנו," הנה, הנה, ויהיה.
And this is beyond Abraham, for even Abraham and Israel above are creations, as it is written, "For in six days, Hashem made [the heavens and the earth]," meaning that even the supernal six days are an aspect of "action" before Him, may He be blessed. But when "You, Hashem, are our Redeemer," it is impossible to see miracles openly. However, in truth, even today, when sustenance is scarce, it is truly like the splitting of the sea.	וזוהו למעלה מאברהם, שאפילו אברהם וישראל שלמעלה, הם בבחינת נבראים, כמו שכתוב "כי ששת ימים עשה ה'", "שאפילו ששת הימים העליונים הם בבחינת "עשיה" אצלו יתברך. אבל כש"אתה ה' גואלנו," אי אפשר לראות נסים בהתגלות. אבל באמת, אפילו היום, שהפרנסות דחוקות, הוא ממש כמו קריעת ים-סוף.
However, [the miracle] is clothed within the natural order. Therefore, Yochanan the High Priest annulled those who would call out, "Awaken, why do You sleep, Hashem?" He nullified it, for there is no need to awaken Him, as "Behold, He neither slumbers nor sleeps," but rather, we do not see, as mentioned above.	אבל שמתלבש דרך הטבע. ולכן בטל יוחנן כהן גדול את המעוררים שהיו אומרים "עורה למה תישן ה'", והוא בטל שאין צרך לעוררו, כי "הנה לא ינום ולא ישן," רק שאין אנו רואים, כנזכר לעיל.
For in truth, "I, Hashem, have not changed." However, regarding this exile, it is stated, "She has fallen, she shall not rise," which refers to both the aspect of "surrounding all worlds" and "filling all worlds," meaning that it is impossible to ascend above, but one can still be close. Because of this, the miracle is clothed within nature, and similarly, in Purim, the entire story of the Megillah follows the natural order.	כי באמת "אני ה' לא שניתי." אבל מפני שנאמר על גלות זה "נפלה לא תוסיף קום," שהוא בחינת "סובב כל עלמין" ו"ממלא כל עלמין," שאי אפשר לעלות למעלה, אבל אפשר להיות קרוב. ומפני זה הנס מתלבש דרך הטבע, וכן בפורים, כל מעשה המגלה בדרך הטבע.
And similarly, when we cry out and are not answered, it is not that we are not answered, but rather that we do not see [the answer]. On the contrary, our Sages said, "They were exiled to Babylonia, and the Divine Presence went with them," and it is also stated, "And I am within the exile," for Kneset Yisrael is called "I," as it is written, "And I am prayer."	וכן מה שאנו צועקים ואין נענים, לא שאין אנו נענים, אלא שאין אנו רואים. ואדרבא, אמרו רז"ל: "גלו לבבל, שכינה עמם," וגם נאמר "ואני בתוך הגולה," שכןסת ישראל נקראת "אני," וכתוב "ואני תפלה."
In earlier generations, when they prayed, they were answered. But now, "I am prayer," meaning that I myself am prayer, from the expression "struggles" (נפתולי). And therefore, it is written, "And when her father and mother died," which refers to the aspect of Abraham, as is known. Mordechai took her in, for he is abundant in kindness.	ובדורות הראשונים, כשהיו מתפללים, היו נענים. אבל עכשו, "ואני תפלה," שאני בעצמי תפלה, מלשון "נפתולי." ולכן כתיב "ובמות אביה ואמה," שזהו בחינת אברהם, כידוע. לקחה מרדכי, שהוא רב חסד.

Alter Rebbe Torah Ohr - Purim

ומרדכי יצא מלפני המלך כו - And Mordechai went out from before the king

But as it is written, "And the young woman was of beautiful form and good appearance," meaning that when she fulfills His will, He takes her as a daughter—do not read "as a daughter" (לבת) but "as a house" (לבית), which was revealed through him, as is known. And revelation comes through "And Mordechai went out from before the king," in garments—meaning through the six orders of the Mishnah.	אבל כמו שכתוב: "והנערה יפת תאר וטובת מראה", דהינו קשעושה רצונו, לקחה לו לבת—אל תקרי לבת, אלא לבית, שנגלה על ידי כידוע. והתגלות באה ממה ש"ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש", דהינו על ידי ששה סדרי משנה.
"Royalty" refers to Seder Zeraim, as it is written, "For as the earth brings forth its growth," and "Truth will sprout from the earth." "Techeiles" refers to Seder Moed, as it relates to time. "White" refers to Seder Nashim. "A great golden crown" refers to Seder Nezikin. "A robe of fine linen" (בוץ) relates to Kodashim, as "bad" (בוץ) is singular. "Purple" refers to Seder Taharos, as it contains many variations.	מלכות" זה סדר זרעים, כמו שכתוב "כי כארץ" תוציא צמחה" וכתוב "אמת מארץ תצמח". "תכלת" זה סדר מועד, לשון זמן. "חור" זה סדר נשים. "ועטרת זהב גדולה" זה סדר נזיקין. "ותכריה בוץ" לשון "בד", זה סדר קדשים. "וארגמן" זה סדר טהרות, שיש בו כמה גוונים.
And afterward, it will come into revelation: "And the city of Shushan rejoiced and was glad," and "For the Jews there was light," etc.	ואחר כך יבוא בהתגלות: "והעיר שושן צהלה ושמחה", "ליהודים היתה אורה" וגו'